

ΓΥΜΝΑΣΙΟ ΕΜΠΕΣΟΥ

Διαταξικό

ΘΕΜΑ: «Παιχνίδια και αθλήματα από παλιά.»**Σχολικό έτος 2003-2004**

Πρόγραμμα

“Ευέλικτης Ζώνης”

Κριτήρια επιλογής του θέματος:

Η επιλογή έγινε από το Σύλλογο καθηγητών αρχικά με ψηφοφορία σε κατάλογο θεμάτων περίπου 30. Στη συνέχεια και αφού εξελέγησαν 6 θέματα δόθηκαν στους μαθητές, οι οποίοι με τη μέθοδο της ψηφοφορίας επέλεξαν 3 θέματα. Το 1ο θέμα επελέγη ως κατάλληλο και ενδιαφέρον για την ηλικία των παιδιών, θέμα ευέλικτο και διαθεματικό.

Σκοπός:

Να δραστηριοποιηθούν οι μαθητές.

Στόχοι**ΒΙΟΛΟΓΙΑ:**

Να δει το παιχνίδι από άλλη σκοπιά:

- α) ωφέλιμο για ισορροπημένη ζωή
- β) απαραίτητο στο σύγχρονο αγχωτικό άνθρωπο

ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ:

Αθλούμαι διασκεδάζοντας.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ:

Να γίνει κοινωνικό. Να αποδέχεται και αναπτύσσει πρωτοβουλίες να συμμορφώνεται στους κανόνες του παιχνιδιού, να σέβεται τον συμπαίχτη του και μελλοντικό του συνάνθρωπο.

ΑΡΧΑΙΑ:

Να μάθει την εξέλιξη του παιχνιδιού μέσα στο χρόνο.

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ:

Μαθαίνει συνδέοντας τη σχολική γνώση με τα μαθηματικά παιχνίδια.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗ:

Με τη βοήθεια του Η/Υ εμπλουτίζεται το θέμα με ρυθμό και φαντασία.

Δραστηριότητες:**στ) έκθεση****ξ) κατασκευή ημερολογίου****ε) κατασκευές παιχνιδιών****δ) παιχνίδια ομαδικά****γ) παιχνίδια γνώσεων****β) συνεντεύξεις****α) συλλογή στοιχείων****Αναμενόμενα αποτελέσματα - συμπεράσματα:**

Οι μαθητές έζησαν μια νέα εμπειρία, με ενδιαφέρον και ζήλο. Η συμμετοχή τους ήταν αυθόρμητη. Οι στόχοι επιτεύχθηκαν. Έμαθαν με απλό και ευχάριστο τρόπο μέρος της διδακτέας ύλης.

Ενδεικτική βιβλιογραφία:

- A) Ιστορία ελληνικού έθνους
- B) «Παιχνίδια Φυσικής αγωγής», Πολιν Γοίτου
- Γ) «Ελάτε να παίξουμε», Λήδα Κρουτηρά
- Δ) «Ας παίξουμε πάλι», Μαρούλα Κλιάφα, Ζωή Βαλάση
- E) Φυλλάδια INKA
- Z) «Βίος αρχαίων Ελλήνων»
- Στ) Internet

«Παιχνίδια από παλιά»

Ένα πρόγραμμα - ταξίδι στους αρχαίους χρόνους και στα νεότερα χρόνια.

1ος Σταθμός μας η Αρχαία Ελλάδα:

Οι ομάδες μας με τη βοήθεια της αρχαίας ελληνικής ιστορίας γνώρισαν από κοντά παιχνίδια που ψυχαγώγησαν τους προγόνους μας.

A) Τα νήπια

B) Τα μεγαλύτερα παιδιά

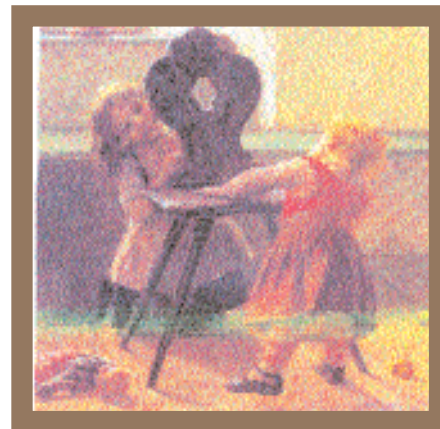
Γ) Ενήλικες

Συμπέρασμα:

Το ταξίδι στο χρόνο μας έδειξε πόσο οι άνθρωποι είναι ίδιοι, πόσο η ψυχή τους και τότε και τώρα έχει τις ίδιες ανάγκες, ότι η φυλή μας έχει συνέχεια.

Φεύγοντας από την Αρχαία Ελλάδα κάναμε ένα σύντομο ταξίδι στους άλλους λαούς κατά τα μεταγενέστερα χρόνια και είδαμε τα παιχνίδια τους. Μερικά ήταν τόσο ενδιαφέροντα που έγιναν πίνακες ζωγραφικής:

Και ήρθαμε στα χρόνια των παππούδων μας και ακούσαμε από το στόμα τους για το πώς διασκεδάζαν αθώα.

Απόσπασμα από συνέντευξη:

Ζωγραφίζαμε σε λείες πλάκες με μια μικρή κεραμιδί πετρούλα. Ζωγραφίζαμε παιχνίδια, ζωγραφίζαμε δικά μας όνειρα. Λέγαμε τραγούδια, χορεύαμε. Α! ξέχασα.... Παιζαμε με το τόπι μια μικρή μπαλίτσα από κουρέλια και από νήματα που είχαν μείνει από τον αργαλειό των γιαγιάδων μας. Εγώ θυμάμαι που μας έπαιρνε αγκαλίτσα η μάνα μου, εμείς βάζαμε τα χέρια μας στην ποδιά της και εκείνη μου έλεγε το τραγούδι «Στης ματζουράνας τον ανθό να γύρω να αποκοιμηθώ, να γύρω να αποκοιμηθώ» και μας άγγιζε απαλά στο κεφαλάκι... Στον τελευταίο στίχο χτύπαγε όποιο χεράκι δεν προλάβαινε να τραβηχτεί από τη ποδιά της.

Θυμηθήκαμε μαζί τους τα πεντόβολα, το κότσι, την κολοκυθιά, το αλάτι ψιλό, τις αυγοδρομίες κτλ, άγνωστα για μας και όμως τόσο γνωστά και αγαπημένα για αυτούς. Σε συνεργασία με τους γεροντότερους φτιάξαμε το τόπι και την κούκλα.

Φτιάσαμε τέλος σε μας με τα σύγχρονα παιχνίδια, τα ηλεκτρονικά, τα βιντεοπαιχνίδια κτλ... Όμως εμείς απόγονοι των αρχαίων Ελλήνων παίξαμε ομάδες -ομάδες με τους συμμαθητές μας τα αξέχαστα παιχνίδια.

ΝΕΩΤΕΡΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

(Δημιουργία ημερολογίου με τα παρακάτω παιχνίδια)

ΓΟΥΡΟΥΝΑ

Μια ομάδα από 7-8 παιδιά κρατάνε στα χέρια τους ένα μακρύ ξύλο (παλούκι). Στην μέση ενός αλωνιού φτιάχνουν μια λακκούβα. Ολόγυρα φτιάχνουν μικρές λακκούβες, μια για κάθε παιδί. Στη λακκούβα που βρίσκεται στο κέντρο βάζουν ένα κονσερβοκούτι κι ένα παιδί ο «γουρουνάρης» στέκεται και τη φυλάει με το ξύλο του. Τα άλλα παιδιά προσπαθούν να πάρουν την «γουρούνα» χωρίς όμως να αφήσουν απροστάτευτη την τρύπα τους, γιατί αν το παιδί που τα «φυλάει» προλάβει και βάλει το ξύλο του στην αφύλαχτη τρύπα τότε όλοι φωνάζουν «αλλαγή» και γίνεται «γουρουνάρης» το παιδί που καταπατήθηκε η γούβα του!

ΤΟ ΣΧΟΙΝΙ

Τα παιδιά χωρίζονται σε δύο ομάδες οι οποίες τραβούν το ίδιο σχοινί. Η πρώτη ομάδα που θα περάσει και ο τελευταίος της παίχτης τη διαχωριστική γραμμή είναι και αυτή που έχει χάσει

ΤΑ ΣΚΛΑΒΑΚΙΑ

Οι παίκτες χωρίζονταν σε δυο ομάδες οι οποίες είχαν βάση, ορμητήριο και καταφύγιο μια ορισμένη περιοχή, σε αρκετή απόσταση η μία από την άλλη. Η περιοχή αυτή ήταν η «πατρίδα» της κάθε ομάδας, που έπρεπε να προστατεύεται. Έτσι λοιπόν οι παίκτες έβγαιναν από τα καταφύγιά τους και κυνηγούσαν τους εχθρούς. Όποιον εχθρό συλλάμβαναν στο ορμητήριό τους, τον ονόμαζαν σκλάβο τους, και τον φύλαγαν για να μην τον πλησιάσουν και τον ελευθερώσουν οι συμπαίκτες του. Οι παίκτες της αντίπαλης ομάδας προσπαθούν να πλησιάσουν το σκλάβο συμπαίκτη τους για να τον ελευθερώσουν. Όποια ομάδα συλλάμβανε τους περισσότερους σκλάβους ήταν η νικήτρια.

Η ΤΣΙΛΙΚΑ

Η Τσιλικά ήταν ένα παιχνίδι που μπορούσαν να παίξουν αγόρια αλλά και κορίτσια. Παιζόταν από δύο ή τρία παιδιά με δύο ξύλα, ένα μεγάλο η τσιλικά κι ένα μικρό τσιλικάρι. Χτύπαγε ο ένας από μέσα από τον κύκλο με την τσιλικά και το τσιλικάρι πήγαινε μακριά. Άλλοι δύο, που βρισκόταν κάτω, σε μεγάλη απόσταση από τη μάνα παίρνανε το τσιλικάρι και προσπαθούσαν με το χέρι να το ρίξουν μέσα στον κύκλο, οπότε αν πήγαινε μέσα το φύλαγαν εκείνοι.

ΣΚΑΕΝΤΖΑ

Μαζεύονταν μια παρέα παιδιών και σχημάτιζαν ένα κύκλο. Κάθε παίκτης είχε ένα μπαστούνι από ξύλο που το λέγανε σκλέτζα. Είχαν όμως και ένα μικρότερο που το λέγανε σκλέντζι. Κάθε παίκτης έσκαβε μια γουβίτσα τη μίντζα. Αυτός που άρχιζε το παιχνίδι, ακουμπούσε με τη μια άκρη της σκλέντζας στη μίντζα του και την κρατούσε από την άλλη με το αριστερό του χέρι. Με το δεξί πατούσε το σκλέντζι στον πλησιέστερο από τα δεξιά του παίκτη. Με υψωμένη τη σκλέντζα περιμενε να το χτυπήσει στον αέρα. Αν δεν το πετύχαινε, το έπαιρνε και το έδινε στο διπλανό του από τα δεξιά για να παίξει. Αν όμως το χτυπούσε έχανε ο πρώτος παίκτης που ήταν υποχρεωμένος να το χτυπήσει για δεύτερη φορά. Στο διάστημα

αυτό οι άλλοι παίκτες έρχονταν και μεγάλωναν τη μίντζα του. Και το παιχνίδι συνεχιζόταν... Χαμένος ήταν αυτός που είχε την μεγαλύτερη μίντζα από όλους. Τότε του βάζανε τιμωρία: στέκονταν μέσα στη γούβα και οι άλλοι του ρίχνανε πέτρες, ξύλα, χώμα και τα έχωναν καλά.

TZAMI

Τα παιδιά στήνουν σ' ένα ανοιχτό μέρος δέκα πέτρες πλακέ, τη μία πίσω από την άλλη. Αυτό είναι το τζαμί. Μετά χωρίζονται σε δύο ομάδες. Οι παίκτες ένας-ένας, με μια μπάλα προσπαθούν να γκρεμίσουν το τζαμί.